

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1431/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца „MERCATOR-S“ д.о.о Нови Сад, чији је пуномоћник Петар Учајев, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 191/19 од 21.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 191/19 од 21.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 191/19 од 21.08.2019. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 685/18 од 05.09.2018. године, која је исправљена решењем истог суда од 12.10.2018. године, ставом првим изреке укинута је решење Основног суда у Чачку Пл 43/14 од 26.03.2014. године у делу у коме је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 68.276,12 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2014. године до исплате и на име трошкова издавања платног налога у износу од 10.632,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ у висини од 68.276,12 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2014. године до исплате и на име трошкова издавања платног налога у износу од 10.632,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 70.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 191/19 од 21.08.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца, а пресуда Основног суда у Чачку П 685/18 од 05.09.2018. године, у ставу првом и другом је потврђена. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Чачку П 685/18 од 05.09.2018. године и решење П 685/18 од 12.10.2018. године и обавезан је тужилац да туженом на име трошкова

поступка исплати износ од 71.446,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за досуђење трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. овог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У парничном поступку у овој правној ствари тужилац је поднео тужбу са предлогом за издавање платног налога на основу веродостојне исправе-овереног извода из пословних књига-аналитичка конто картица, ради наплате дуга у износу од 68.276,12 динара, те је након што је усвојен предложени платни налог, тужени изјавио приговор, након чега је првостепени суд заказао рочиште за главну расправу и спровео доказни поступак. Нижестепени судови одбили су као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату дуга, са образложењем да тужилац није доказао основ потраживања, обзиром да приложена аналитичка картица представља једнострану акт издавао тј. приватну исправу из које се не може утврдити постојање наведених дуговања, због чега је укинута решење Пл 43/14 од 26.03.2014. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату дуга у износу од 68.276,12 динара.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији указује на чињенице и правна питања која се односе на конкретан спор, што није разлог за одлучивање о ревизији, као посебној ревизији. Образложење побијане другостепене пресуде за одлуку о потврђивању првостепене пресуде, у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Стога, без обзира на судску одлуку на коју се тужилац позива у ревизији, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца, ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, посебна ревизија тужиоца није дозвољена, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није

дозвољена. Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић